

Література:

1. Андреев В.Д. Внутренний аудит: Учебное пособие/ В.Д. Андреев. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 464 с.
2. Філозоп О.В. Організація процесу внутрішнього аудиту на підприємстві – http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2009_1/stat39.pdf
3. Максимова В.Ф. Внутрішній контроль економічної діяльності промислового підприємства: системний підхід до розвитку/ В.Ф. Максимова. – К: АВРІО, 2005. – 264 с.

Зелена Ю.О., Голуб Ю.О.

Харківський національний економічний університет

Напрямки вдосконалення організації контролю за використанням бюджетних коштів

В умовах світової фінансової кризи, а також незавершеної трансформації національної економіки одним з чинників забезпечення її сталого розвитку є удосконалення системи державного економічного контролю, а саме ревізії, як однієї із форм його здійснення. Необхідність створення системи державного економічного контролю на єдиних нормативно-правових засадах, єдиних принципах функціонування є об'єктивно обумовленою вимогою часу і пов'язана з пошуком напрямів ефективного та комплексного розвитку всіх елементів механізму контролю за державними коштами. Саме цим і обґрунтована актуальність даної теми дослідження.

Метою дослідження є формулювання основних теоретико-методологічних напрямків вдосконалення контролю використання бюджетних коштів та визначення шляхів їх реалізації.

Результатом дослідження є розробка етапів вдосконалення контролю використання бюджетних коштів, зміст яких полягає у послідовному реформуванні системи контролю за витрачанням бюджетних коштів.

Головну роль в сталому розвитку національної економіки відіграє контроль використання бюджетних коштів, сутність якого полягає у нагляді за відносинами, що виникають у процесі його проведення. Одним з суб'єктів контролю є Державна контролально-ревізійна служба України [1]. Діяльність якої характеризується недосконалім нормативно-правовим полем, недостатньою ефективністю контролю, орієнтацією на здійснення його у формі інспектування та перевірок після повного завершення господарських операцій, що не забезпечує належного усунення виявлених порушень, націленості суб'єктів державного економічного контролю на запобігання порушенням, а також належного рівня координації та обміну інформацією [2, с.17].

Реформування системи державного контролю в Україні може дати позитивний результат лише тоді, коли воно буде здійснюватися у послідовності, дотримання якої

дозволить уникнути появі помилок під час його проведення. Етапи та зміст вдосконалення контролю використання бюджетних коштів представлени на рисунку 1

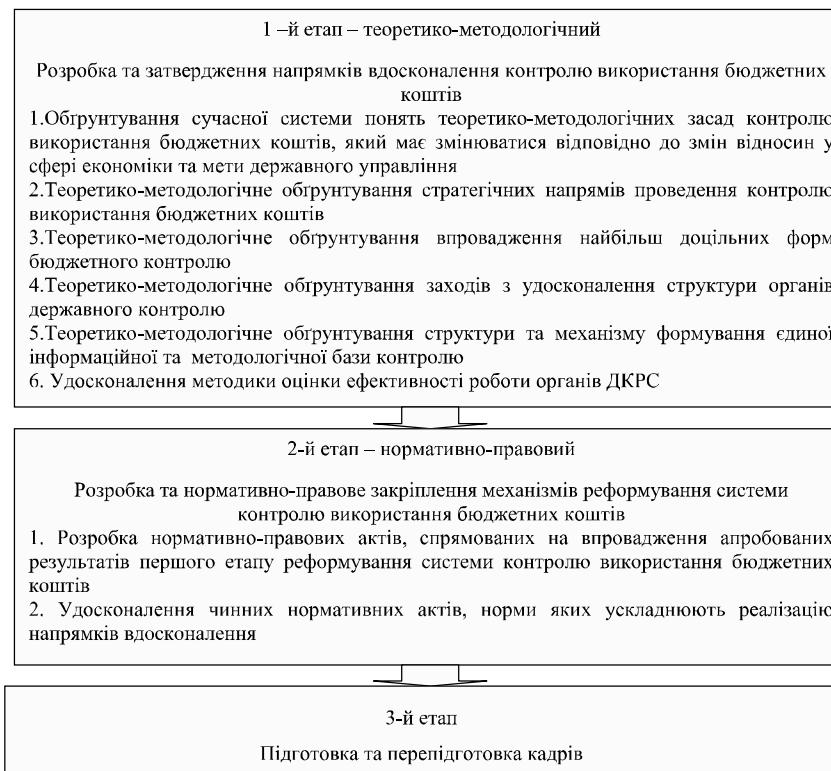

Рисунок 1 – Етапи вдосконалення контролю використання бюджетних коштів.

Запропоновані напрямки вдосконалення контролю використання бюджетних коштів мають бути не лише обґрутованими з позицій надбань теорії та останніх наукових досягнень, а й вписуватися у конституційні норми та не вступати у суттєві суперечності з чинними кодексами [3, с.266]. Зокрема, вони мають: відповідати нормам Конституції України; бути максимально інтегрованими з нормами права; мати стратегічну спрямованість та відповідати стратегії розвитку державного управління; максимально враховувати позитивний досвід практики контролю; бути спрямованими на максимальне використання повноважень діючих органів державного контролю та підвищення загального нормативного рівня регламентування державного контролю. Контрольні повноваження органів ДКРС мають вкрай недосконалій і заплутаний вигляд. Так, зовнішній бюджетний контроль покладається на Головне контрольно-ревізійне управління України відповідно до його повноважень, але відповідного закону не існує [4]. У зв'язку з цим, запропоновані

напрямки вдосконалення контролю за використанням бюджетних коштів мають особливе теоретичне та практичне значення.

Література:

1. Закон України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» від 26.01.93 р. № 2939 – XII (зі змінами та доповненнями) // Ліга: еліт. – 2007.
2. Бардаш С.В. Теоретико-методологічний і праксеологічний підходи до визначення мети та завдань господарського контролю // Науковий вісник Державної академії статистики, обліку і аудиту, 2008. – Випуск № 3. – С. 26-31
3. Гетьманець О.П. Бюджетний контроль: організаційно-правові засади. Монографія. – Х.: Екограф, 2008. – 308 с.
4. Бюджетний кодекс України від 21.06.01 № 2542 – III // ВВР. – 2001, № 37

Лі О.С., д.е.н. Філіппова С.В.

Одеський національний політехнічний університет

Роль аудиторських ризиків в процесі прийняття управлінських рішень

Суб'єкт управління приймає рішення виходячи не зі своїх власних потреб, а в цілях вирішення проблем конкретної організації. Він вибирає напрям дій не лише для себе, але і для організації в цілому і її працівників. У будь-якого управлінця є певна база даних (інформація), якою він оперує під час ухвалення управлінського рішення. Від якості такої інформації, відповідно, залежить і якість, а також результат прийнятого ним рішення. Вимоги до інформації мають бути високі, тому що інформація має бути повною і в той же час короткої, тобто чим більше об'ємі інформації, тим більше інформації залишається без уваги, за відсутності відповідних механізмів.

Інформаційна база складається з безлічі компонентів, основними з них є бухгалтерський облік і управлінський облік. Управлінський (оперативний) облік пов'язаний з діяльністю компанії, а бухгалтерський облік це інформація в грошовій виставі.

Управлінське рішення – це вибір алтернативи, здійснений керівником в рамках його посадових повноважень і компетенції і направлений на досягнення цілей організації [1].

При виборі курсу дій управлінець повинен пам'ятати, що не вся, надана йому інформація може бути ідеальне точною і вірною, тут і виявляється, що на бухгалтерський і управлінський облік впливають аудиторські ризики як одні з найважливіших чинників.

На рисунку 1 представлена концептуальна схема впливу оцінки довіри на прийняття управлінських рішень.